

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Krivánkové ve věci

navrhovatelky: **J. K., X,**
zastoupené JUDr. Janou Balounovou, Ph.D., advokátkou, náměstí
Republiky 2/2, 301 00 Plzeň,

proti
odpůrkyni: **obec Bolkov, IČ 00574082, Bolkov 26, 334 01 Bolkov,**
zastoupené Mgr. Liborem Hlavsou, advokátem, Guldenerova 510/5,
326 00 Plzeň,

za účasti osob
zúčastněných
na řízení:

1. **J. M., X,**
2. **J. M., X,**
3. **M. M., X,**

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy Územního plánu Bolkov, schváleného
usnesením Zastupitelstva obce Bolkov ze dne 18. 2. 2022, č. 4,

takto:

- I. **Návrh na zrušení části opatření obecné povahy Územního plánu Bolkov, schváleného
usnesením Zastupitelstva obce Bolkov ze dne 18. 2. 2022, č. 4, v části zahrnutí pozemků parc.**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

č. X, parc. č. XA, parc. č. XB, parc. č. XC, parc. č. XD, parc. č. XE, parc. č. XF, parc. č. XG, parc. č. XH, parc. č. XCH, parc. č. XI, parc. č. XJ, parc. č. XK, parc. č. XL, parc. č. XM, parc. č. XN, parc. č. XO, parc. č. XP, parc. č. XQ, parc. č. XR, parc. č. XS, parc. č. XT, parc. č. XU, parc. č. XV, parc. č. XW, parc. č. XX, parc. č. XY a parc. č. XZ, vše v k. ú. X, v obci Bolkov, do lokálního biocentra XAC a pozemků parc. č. XAA a parc. č. XAB, vše v k. ú. X, v obci X, do lokálního biokoridoru XAD, se zamítá.

- II. Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 600 Kč, a to k rukám právního zástupce odpůrkyně Mgr. Libora Hlavsy, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Návrhem ze dne 7. 3. 2023, téhož dne doručeným Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“), se navrhovatelka domáhala, aby soud zrušil část opatření obecné povahy - Územního plánu Bolkov, schváleného usnesením Zastupitelstva obce Bolkov ze dne 18. 2. 2022, č. 4 (dále jen „územní plán“, „ÚP“, „opatření obecné povahy“ nebo „OOP“), a to v části zahrnutí pozemků parc. č. X, parc. č. XA, parc. č. XB, parc. č. XC, parc. č. XD, parc. č. XE, parc. č. XF, parc. č. XG, parc. č. XH, parc. č. XCH, parc. č. XI, parc. č. XJ, parc. č. XK, parc. č. XL, parc. č. XM, parc. č. XN, parc. č. XO, parc. č. XP, parc. č. XQ, parc. č. XR, parc. č. XS, parc. č. XT, parc. č. XU, parc. č. XV, parc. č. XW, parc. č. XX, parc. č. XY a parc. č. XZ, vše v k. ú. X, v obci X, do lokálního biocentra XAC a pozemků parc. č. XAA a parc. č. XAB, vše v k. ú. X, v obci X, do lokálního biokoridoru XAD.
2. Územní plán se vydává formou opatření obecné povahy podle § 171 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů [§ 43 odst. 4 věta čtvrtá zákona č. 1XV006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném v rozhodné době].
3. Soud pro přesnost uvádí souhrn zkratk a jejich významů, které jsou v návrhu, vyjádření k němu i vlastním odůvodnění rozsudku používány: obec s rozšířenou působností Přeštice (dále též jako „ORP PR“); obec s rozšířenou působností Klatovy (dále též jako „ORP KT“); lokální biokoridor (dále též jako „LBK“); lokální biocentrum (dále též jako „LBC“); územní systém ekologické stability (dále též jako „ÚSES“); skupina typů geobiocénů (dále též jako „STG“); veřejně prospěšné opatření (dále též jako „VPO“); Metodika vymezení územního systému ekologické stability [Metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (aktivity 4.1.1 a 4.3.2)] vypracovaná Ministerstvem životního prostředí v březnu 2017 (dále též jako „Metodika“).

[II] Návrh

4. Dle navrhovatelky, napadené opatření obecné povahy představuje zcela nepřiměřený zásah do jejích práv, a to především do jejího práva vlastnického. Územní plán do práv navrhovatelky zasahuje jednak zařazením jejích pozemků do ploch s označením XAC, jednak zařazením jejích pozemků do ploch s označením XAD.
5. Zařazení dotčených pozemků mezi plochy biocenter a biokoridorů je značným zásahem do vlastnického práva navrhovatelky, když způsob využití dotčených pozemků vymezený

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

územním plánem značně ztěžuje možnost je do budoucna nadále využívat v souladu s jejich stávajícím využitím, když se jedná o plochy se zvýšenou ochranou přírody, podporující ekologickou stabilitu krajiny a snižující ohroženost ekosystémů v území.

6. Navrhovatelka měla za to, že napadený územní plán mimo jiné negativně ovlivňuje hodnotu dotčených nemovitostí navrhovatelky a znemožňuje další investice do nemovitostí navrhovatelky. Územní plán dále nezohledňuje stávající způsob užívání dotčených pozemků, kdy je nezbytné poukázat na to, že se s ním odpůrkyně ani dostatečně nevypořádala v rozhodnutí o námitkách. V odůvodnění územního plánu není zásah do práv navrhovatelky ani nijak odůvodněn. Stejně tak ani není v rozhodnutí o námitkách, ani v odůvodnění územního plánu změna zařazení dotčených pozemků dostatečně zdůvodněna. S ohledem na skutečnost, že v napadeném opatření absentuje náležité odůvodnění a absentují i patřičné úvahy, kterými se správní orgán řídil, považovala navrhovatelka územní plán za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost, kterou způsobuje nejednoznačnost vymezení práv, do kterých je opatřením obecné povahy zasahováno.
7. Byť navrhovatelka ve svých námitkách mimo jiné navrhovala možnost umístění propojení biokoridoru XAD a biocentra XAC na území východně od zastavěného území obce, je v rozhodnutí o námitkách uvedeno, že tento typ biokoridoru nelze propojovat někudy po východním svahu kolem obce – tyto druhově zcela odlišné ekosystémy mezi sebou totiž vůbec nemohou komunikovat (nemůže zde probíhat výměna genetické informace), protože je mezi nimi vytvořena biotická bariéra (viz str. 26 odůvodnění územního plánu Bolkov). Z odůvodnění územního plánu pak ale není vůbec zřejmé, zda byla např. zvažována další možná řešení, která by byla i s ohledem na zásah do vlastnických práv třetích osob vhodnější a přiměřenější.
8. V rozhodnutí o námitkách odpůrkyně akcentovala zejména veřejný zájem, když uvedla, že vytváření ÚSES je ve veřejném zájmu, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. V odůvodnění územního plánu odpůrkyně uvedla, že koncepce rozvoje řešeného území ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Pokud bylo odkazováno na postupy ve veřejném zájmu, v žádném případě to neznámá, že by obec mohla veřejný zájem prosazovat bez jakéhokoli omezení a ignorovat kolizi se základními právy dotčených osob. Navrhovatelka má za to, že odpůrkyně při zpracování a přijímání územního plánu zcela přehlédla, že vlastnictví jako takové je ústavně chráněno a samotná existence veřejného zájmu není a nemůže být jediným kritériem k zásahu do vlastnického práva jednotlivce. V souladu s čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod platí, že vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Předmětná změna využití dotčených pozemků v důsledku zřízení výše zmiňovaného biocentra a biokoridoru dle názoru navrhovatelky vykazuje znaky nuceného omezení vlastnického práva [odkaz na judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 24.10.2007, č.j. 2 Ao 2/2007-73, resp. ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120)]. Navrhovatelka měla dále za to, že odpůrkyně zvolené řešení neposoudila z hlediska jeho přiměřenosti v užším významu, když nepoměřila proti sobě stojící veřejný zájem na určitém řešení a míru zásahu do ústavně chráněného vlastnického práva. Navrhovatelka byla přesvědčená, že přijatý územní plán nemůže při poměrování kolize veřejného zájmu a zájmu na ochranu vlastnického práva obstát. Prosazování veřejného zájmu totiž nemůže přehlížet zájem na ochraně vlastnického práva. Uvedené však odpůrkyně při svém postupu nikterak nereflektovala, když v rozhodnutí o námitkách pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

obhájí svůj postup a údajný soulad s Metodikou, nicméně možné zásahy do vlastnických práv dotčených osob odpůrkyně zcela přehlíží.

9. Z územního plánu je zřejmé, že byla umístěna nová zastavitelná plocha Z-B2 v údolní nivě Biřkovského potoka. V této údolní nivě Biřkovského potoka se historicky nachází záplavové území (což je zřejmé např. z kroniky obce Bolkov, která je volně přístupná na internetu – viz např. str. 319 či str. 354 nebo z fotodokumentace občanů obce). Výstavbou domů, plotů a dalších staveb, které tato zastavitelná plocha nově umožňuje, dojde ke zúžení údolní nivy Biřkovského potoka a k významnému zhoršení volného rozlivu vody při povodni, která poté může způsobit mnohem větší škody. Odpůrkyně namísto toho, aby nechala vypracovat podklady pro stanovení záplavového území, které by případně vymezily, jaké škody při povodních různého rozsahu kolem Biřkovského potoka reálně hrozí, v rozporu se skutečností konstatovala, že v předmětné lokalitě nejsou evidovány jakékoliv rozlivy Biřkovského potoka (viz str. 31 odůvodnění územního plánu obce Bolkov). Pokud by však byl zpracován výpočet pro povodně (Q50, Q100), zjistilo by se, že předmětné území je v záplavové oblasti s aktivní zónou. Za zmínku stojí i to, že obec Bolkov v daném území vlastní pozemky, které mají být prodávány jako stavební parcely. V tom navrhovatelka shledala účelový postup, v důsledku kterého došlo mimo jiné k zásahu do jejích práv.
10. Dle navrhovatelky (str. 7 návrhu), aby mohla obec Bolkov realizovat záměr (= aby mohly být prodány pozemky ve vlastnictví obce jako parcely stavební), musela odstranit (resp. přesunout) již dříve schválené biocentrum XAC, které se nacházelo z velké části právě na pozemcích ve vlastnictví obce (kdy v důsledku existence biocentra nebylo možné na těchto pozemcích mimo jiné umisťovat a provádět stavby). Toto původní luční biocentrum, umístěné v údolní nivě Biřkovského potoka, odpovídalo požadavkům Metodiky, a to mimo jiné i v min. limitních parametrech. Toto luční biocentrum bylo také součástí Plánu místního ÚSES OPR Přestice.
11. Navrhovatelka již v námitkách uváděla, že zde nebyl opodstatněný důvod přesouvat biocentrum XAC, které bylo vymezeno Plánem ÚSES OPR Přestice a které navazuje na území OPR KT a ÚP obce Biřkov, z luční údolní nivy Biřkovského potoka na jihovýchodě obce Bolkov na pozemek, který je převážně lesní, když zastoupení lučního biotopu je zde velice omezené a nedostatečné.
12. Odpůrkyně byla povinna při vymezení lokálních biocenter postupovat podle pravidel stanovených v Metodice, což neučinila, neboť v odůvodnění napadeného územního plánu se s rozporu s Metodikou ani náležitě nevypořádala, natož aby je dostatečným způsobem odůvodnila.
13. Navrhovatelka dále poukazovala na to, že nově navržené území (mezi obcemi Bolkov a Otěšice), kam bylo přesunuto biocentrum XAC
 - neodpovídá Metodice vymezování územního systému ekologické stability [= má nedostatečnou celkovou minimální limitní plochu a nedostatečnou minimální limitní plochu pro reprezentativní luční biotopy (luční plocha je menší než 3 ha, což je minimální možný rozměr lučního biocentra). V důsledku toho byla do biocentra přidána právě i plocha lesní, která musí být také minimálně 3 ha. Nicméně, i kdyby předmětná Metodika umožňovala rozměry těchto odlišných pozemků (lesní a luční) sečíst, tak ani tak celková plocha biocentra nedosáhne požadovaných 6 ha. Do rozměrů plochy biocentra se totiž dle Metodiky MŽP nemůže započítávat vodní plocha, resp. je nezbytné rozměry vodní plochy z celkového rozměru biocentra odečíst. Po odečtení vodní plochy však již takto

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

vytvořené biocentrum, nedosahuje rozměrů 6 ha a v min. limitních parametrech nevyhovuje Metodice.

- neodpovídá Metodice, neboť ta nedoporučuje umisťování biokoridorů do zastavěných území obce, do upravených (betonových) koryt vodních toků a stanovuje mezní rozměry biokoridoru; nové luční biocentrum bylo zbytečně a neodůvodněně rozšířeno o lesní pozemek]
- neodpovídá Metodice, neboť primárně by se mělo vymezení ÚSES tzv. vyhýbat pozemkům ve vlastnictví dalších osob, když naopak přednostně by měly být využívány pozemky, které jsou ve vlastnictví státu či obce
- neodpovídá Metodice, neboť přemístění biocentra z lučních pozemků na lesní pozemky, tak jak to provedl napadený územní plán, Metodika neumožňuje, ani nepředpokládá
- přemístění biocentra XAC je v rozporu s Plánem ÚSES ORP Přestice, je v rozporu s ORP KT, je v rozporu s platným územním plánem obce Biřkov
- pozemky jsou převážně lesní, kdy zastoupení lučního biotopu je velice omezené a nedostatečné, [nadto, lesní biocentrum XAD bylo již schváleno na jiném místě na území obce Bolkov a navýšení počtu lesních biocenter nemá žádný opodstatněný důvod. Ostatně žádný takový důvod ani odpůrkyně v územním plánu neuvedla (kromě požadavku na nahrazení původně schváleného lučního biocentra XAC za lesní, když luční biocentrum na novém území nelze zřídit – odporovalo by to totiž Metodice, a to i v min. limitních parametrech)]. V důsledku toho vzniklo na navrhovatelčiných pozemcích nadbytečně rozsáhlé a neodůvodněné biocentrum, které Metodika nepředpokládá, a vzhledem k velikosti dotčeného katastrálního území a zastoupení biotopů ani nepodporuje.

14. Metodice dále neodpovídá postup odstranění původně schváleného lučního biocentra XAC. Metodika předpokládá, že každá případná změna či úprava koncepce či vymezení ÚSES musí být zodpovědně zvážena a odůvodněna, když zásadnější změny (pokud nejsou vyvolané jinými zájmy) je nutné odůvodnit prokazatelnými chybami v původní koncepci či v původním vymezení (str. 47 Metodiky). Žádné takové odůvodnění však územní plán neobsahuje. Tedy, zrušení, resp. přesunutí funkčního lučního biocentra XAC Metodice neodpovídá. Pokud Metodika předpokládá změny ÚSES, které by měly být vyvolány jinými zájmy, pak je nutné zdůraznit, že umístění zastavitelné plochy Z-B2(BV) do záplavového území, které je postihováno povodňovými vlnami, takovým jiným zájmem v žádném případě být nemůže. Nad rámec uvedeného pak navrhovatelka připomíná, že územní plán obce Bolkov vymezuje i jiná zastavitelná území (Z-B1) a rezervní zastavitelná území (R-B1 a R-B2), která se však fakticky nenachází v záplavovém území.

15. Pokud je v územním plánu uvedeno (str. 9 odůvodnění), že vzhledem k novým požadavkům na kruhový tvar a převažující luční biotopy byla u původního biocentra XAC zjištěna nedostatečná min. limitní plocha, je toto tvrzení nepravdivé. Zastoupení geobiocénů, které podmiňují a umožňují vznik lučního biocentra, bylo v bioregionu na rozloze větší než 6 ha. Rozměry původně schváleného biocentra XAC překračovaly 3 ha, a to i po odečtení plochy vodního toku. Zároveň plocha tohoto biocentra nepřekračovala svými rozměry 1,5 násobek minimální výměry pro luční biocentra. Je tedy očividné, což mimo jiné vyplývá již ze samotného odůvodnění územního plánu, kde odpůrkyně konstatovala, že je tu zájem o zástavbu podél silnice Bolkov-Biřkov, že uvedené bylo využito pouze pro to, aby zde byl

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ze strany odpůrkyně stanoven důvod k přesunutí biocentra XAC a aby se v důsledku toho přesunutí uvolnily pozemky pro vymezení zastavitelné plochy Z-B2 v záplavovém území.

16. Metodika vymezuje důvody, proč by se nemělo již schválené a existující biocentrum (které bylo mimochodem součástí již zmiňovaného Plánu místního ÚSES OPR Přestice) rušit. Důvodem pro jeho zrušení, resp. jeho přesunutí pak rozhodně nemůže být to, že obec má záměr využít záplavové území jako stavební parcely.
17. XAC pokrývá celý lesní pozemek v dané lokalitě a dochází tak k výraznému zásahu do práv navrhovatelky, která nemůže své pozemky užívat bez omezení. V rámci lesních pozemků, na kterých je vymezeno biocentrum, je též dáno, jaké stromy a jak musí být vysazovány. Navrhovatelka se ani sama nemůže rozhodnout o tom, jaké stromy na svých pozemcích vysadí či jakou skladbu bude mít její les. Ten byl navrhovatelkou vysázen v roce 2000. Výsadba byla dozorována a musela být řádně schválena tak, aby odpovídala tehdejšímu předpisům (v dané době zde biocentrum nebylo a vůbec se nepočítalo s tím, že by zde někdy mělo být vymezeno). Vymezením nového biocentra dojde k poškození investic navrhovatelky do zalesnění pozemků. Navrhovatelka je nepřiměřeně a neodůvodněně omezena mj. podmínkami, které stanovují, jaké se mají na území biocentra vysazovat stromy či jak mají být stromy rozmístěny. Žádné takové omezení zde v době, kdy navrhovatelka zalesňovala své pozemky, nebylo, a navrhovatelka tak uvedený postup odpůrkyně považovala za nezákonný, neboť v něm spatřovala zcela nepřiměřený a neopodstatněný zásah do svých práv (zejména pak právě práva vlastnického).
18. V neposlední řadě je nezbytné poukázat na to, že nově vymezenou zastavitelnou plochou Z-B2 prochází ochranné pásmo lesa (viz černá přerušovaná čára v koordinačním výkresu), který je ve vlastnictví navrhovatelky. Napadený územní plán předpokládá možnost zastavění území v tomto ochranném pásmu lesa, s čímž navrhovatelka zásadně nesouhlasí a jakékoliv případné stavby zde odmítá.
19. Jedním z podkladů pro vydání napadeného ÚP byl dokument „Revize, aktualizace a vymezení místního ÚSES Bolkov dle ‚Metodiky vymezování ÚSES‘ (MŽP ČR, Březen 2017)“, který v 10/2020 zpracoval RNDr. Ing. Miroslav Hájek [dále jen „Revize“] (viz str. 25 odůvodnění ÚP), na který je v odůvodnění ÚP odkazováno. Dle tohoto dokumentu bylo vypracováno posouzení ÚSES a přesunutí biocentra bylo odůvodňováno právě odkazem na tento dokument. Takové odůvodnění je dle navrhovatelky nedostatečné, protože nejen, že nijak neřeší zásadní otázku, proč odpůrkyně nechala tento dokument zpracovat, ale především zde není nijak zdůvodněno, proč je nezbytné zasahovat do vlastnických práv vlastníků dotčených pozemků či co takový zásah ospravedlňuje.
20. Tento dokument zároveň nebyl součástí kompletních podkladů pro vypracování ÚP Bolkov. O jeho předložení byla odpůrkyně několikrát požádána, a to jak navrhovatelkou (žádost ze dne 1. 3. 2023), tak i P. V. (např. žádost ze dne 1. 2. 2023, resp. žádost ze dne 15. 2. 2023). Žádné z těchto žádostí však nebylo vyhověno a předmětný dokument nebyl předložen. Navrhovatelce bylo sděleno, že jí bude na její žádost písemně odpovězeno. Žádnou odpověď však do dnešního dne neobdržela. Pořizovatel územního plánu, Městský úřad v Přesticích, sdělil, že tento dokument není součástí spisu vedeného pořizovatelem, ale že je uložen na obci Bolkov, která byla objednatelem ÚP. Bylo potvrzeno, že tento dokument byl použit jako podklad pro úpravu návrhu územního plánu obce Bolkov. Není tedy zřejmé, co je obsahem tohoto dokumentu.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

21. Původní umístění biocentra, které stanovil právě RNDr. Ing. Hájek, Metodice vyhovovalo. Z odůvodnění ÚP vyplývá, že dokumentem Revize měl RNDr. Ing. Hájek popřít své dosavadní postupy, když původní rozmístění biocenter a biokoridorů na území obce Bolkov, které vypracoval, odpovídalo Metodice. Pokud dojde k odchýlení od pravidel stanovených v Metodice, měly by odborně způsobilé osoby zdůvodnit, proč se při zpracování projektů či plánů ÚSES od pravidel Metodiky odchylují (obzvláště pokud by důsledkem byla změna regulace přijaté podle stejných nebo podobných metodických pravidel). Případně by takové důvody měly být z plánu či projektu ÚSES zjevné, nebo by měly vyplývat z odůvodnění ÚP. To však v daném případě nebylo naplněno, když obsah jednoho z podkladů pro vydání územního plánu není znám, resp. předložení tohoto dokumentu bylo ze strany odpůrkyně několikrát odmítnuto. Odkaz na dokument, jehož obsah nelze snadno dohledat (kdy dokonce jeho předložení bylo výslovně odmítnuto), je tak ve vztahu k vymezení biocentra a biokoridoru s tím spojeným zásahem do práv navrhovatelky naprosto nedostačující (a contrario viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.3.2022, č.j. 4 As XS019-56).
22. Navrhovatelka shrnula, že napadený územní plán náležitě nezdůvodňuje, z jakých důvodů došlo k výše uvedeným změnám ve vztahu k vymezení biocentra a biokoridoru, v důsledku čehož bylo zasaženo do jejích práv. Z těchto důvodů považovala navrhovatelka napadený územní plán za nepřezkoumatelný a nezákonný.

[III] Vyjádření odpůrkyně k návrhu

23. Odpůrkyně se k návrhu vyjádřila v podání ze dne 24. 4. 2023, v němž nejprve obecně konstatovala, že odmítá tvrzení navrhovatelky, že OOP nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Na celý proces zpracování a vydání ÚP dohlížel pořizovatel ÚP, tj. Městský úřad Přestice, odbor výstavby a územního plánování.
24. Obdobně odpůrkyně odmítla tvrzení navrhovatelky ohledně nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost ÚP. Důvody pro zpracování Územního plánu Bolkov, stejně jako celková koncepce, požadavky na zpracování, tj. vize ÚP jsou součástí dokumentu „Zadání Územního plánu Bolkov“ z února roku 2019.
25. Text předmětného návrhu obsahově kopíruje námítky navrhovatelky uplatněné v rámci procesu veřejného projednání ÚP v srpnu roku 2021. Vyhodnocení připomínek je velmi obsáhlé a podrobné a odpůrkyně ho považovala za dostačující a odpovídající obsahově i procesně. Během procesu přijímání územního plánu se též vyjadřovaly další instituce – všechny souhlasily bez připomínek.
26. K údajným zásahům do práv navrhovatelky, resp. k zásahům do jejího práva vlastnického, odpůrkyně mj. uvedla, že zařazení pozemků p. č. X, XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XCH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT, XU, XV, XW, XX, XY, XZ do XAC (lokálního biocentra) má z jejího pohledu opodstatnění jednak v tom, že buď jde o pozemky, ze kterých není přístup k silnici (kvůli převýšení terénu), anebo jde o pozemky, které leží za vodním tokem Birkovského potoka a rovněž nejsou dostupné. Jakékoliv jejich využití pro stavby není tudíž možné. Sdělení navrhovatelky, že územní plán do budoucna ztěžuje možnost pozemky nadále využívat *v souladu s jejich využitím*, chybí jakýkoliv argument – z hlediska odpůrkyně je stávající využívání možné.
27. Vyjádření navrhovatelky ohledně nové zastavitelné plochy Z-B2 se současným konstatováním, že jde o záplavové území, je rovněž neopodstatněné. Dle vyjádření

Městského úřadu Přestice, odboru životního prostředí, a Povodí Vltavy, státní podnik, není Biřkovský potok vodním tokem, k němuž by bylo stanoveno záplavové území.

28. Navrhovatelka dále zpochybnila dokument ÚSES, přičemž jeho zpracovatelem pro ÚP Bolkov byl RNDr. Ing. Miroslav Hájek, tj. odborník na danou problematiku.
29. V území řešeném územním plánem nejsou jiné vhodné plochy, které by mohly být použity pro stanovení biocentra s funkčností a stabilitou tak, jak jsou uvedeny ve vydaném územním plánu vycházejícím ze zpracovaného ÚSES. Navržené řešení biokoridoru a biocentra v územním plánu je v minimálním rozměru, aby byla dodržena jeho funkčnost v území.
30. Navrhovatelka žádala dne 1. 3. 2023 obec Bolkov o informace dle § 38 správního řádu, P. Voráček žádal o tutéž informaci dle stejného ustanovení dne 1. 2. 2023 a následně 15. 2. 2023.
31. Navrhovatelce úřad odpověděl dne 15. 3. 2023 na e-mailovou adresu uvedenou v žádosti a k nahlížení do spisu ji pozval na den 22. 3. 2023. Zpráva však nebyla doručena, resp. zpráva se vrátila jako nedoručitelná; úřad navrhovatelku kontaktoval též telefonicky na uvedené telefonní číslo, ale neúspěšně, následně byla ještě zaslána SMS s informací o nefunkční e-mailové adrese – oba pokusy o kontaktování však zůstaly bez odezvy navrhovatelky.
32. Tvzení navrhovatelky ohledně žádostí o informace je tedy zcela nepravdivé – úřad na žádosti reagoval zcela odpovídajícím způsobem.
33. Odpůrkyně byla toho názoru, že návrh na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Bolkov nemá žádné opodstatnění. Celý proces tvorby územního plánu proběhl dle pravidel, řádným způsobem a prošel schválením jednotlivých konkrétních subjektů. Námitky podané v rámci veřejného projednání územního plánu byly řádně vypořádány a odůvodněny a rozhodnutí o námitkách prošlo schválením dotčených orgánů.
34. Pozemky ve vlastnictví navrhovatelky byly z velké většiny součástí biocentra a biokoridoru již v původním územním plánu obce. Výjimkou je pozemek parc. č. XAA v k.ú. X, který byl do lokálního biokoridoru zařazen nově, a pozemky p. č. XA a p. č. XX, které byly součástí biokoridoru částečně. Jde o pozemky, které jsou určeny k plnění funkce lesa, tj. jakékoliv stavby v nich nejsou možné. Pozemek p. č. XAA je navíc nepřístupný kvůli vodnímu toku a svahovitému terénu. Zařazení těchto pozemků do biokoridoru/biocentra je tedy logické.
35. Odpůrkyně navrhla, aby soud návrh na zrušení části opatření obecné povahy zamítl.

[IV] Vyjádření osob zúčastněných na řízení

36. K věci samé se též vyjádřily osoby zúčastněné na řízení. Manželé M. vyjádřili obavy ze zrušení stávajícího územního plánu, neboť návrh na zrušení OOP se týkal též jejich pozemku parc. č. 306/9. Na tomto pozemku hodlají budovat rodinný dům, přičemž k tomuto záměru již činí aktivní kroky. V případě, že by došlo ke zrušení stávajícího ÚP, zasahoval by biokoridor do celého jejich pozemku, čímž by bylo znemožněno realizovat stavbu předmětného domu. Škody by byly značné.
37. V obdobném duchu se vyjádřil též pan M., který se rovněž obával toho, že by se jím zakoupený pozemek parc. č. X mohl stát nezpůsobilým pro stavbu rodinného domu.

[V] Posouzení věci

38. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“ nebo „soudní řád správní“).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

39. Řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je upraveno v části třetí, hlavy II., v dílu 7. soudního řádu správního [§ 101a až § 101d].
40. Postup soudu při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vymezil Nejvyšší správní soud takto (rozhodnutí kasačního soudu jsou k dispozici na www.nssoud.cz): „*Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy (§ 101d odst. 1 a 2 s. ř. s.) spočívá v pěti krocích; za prvé, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality.*“ (rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č.j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný pod č. 740/2006 Sb. NSS).
41. Zároveň je třeba připomenout, že soudní praxe uplatňuje k přezkumu územně plánovací dokumentace přístup, který se vyznačuje na straně jedné striktní zdrženlivostí, pokud jde o přímé zasahování moci soudní do výkonu ústavního práva na územní samosprávu, který však na straně druhé také reflektuje povinnost chránit ústavní práva jednotlivců, která mohou být výkonem samostatné působnosti územních samosprávných celků dotčena.
42. Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je soud podle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. „*Nynější právní úprava počítá s přísnějším promítnutím dispoziční zásady, a soud je tak vázán při přezkumu rozsahem i důvody návrhu, podobně jako je tomu u žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2013, čj. 2 Aos 1/2013-138).*“ (Lukáš Potěšil a kol.: Soudní řád správní. Komentář. 1. vyd. Praha 2014, str. 954).
43. Podle § 101a odst. 1 soudního řádu správního, návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.
44. Podle § 101b odst. 2 soudního řádu správního, návrh kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné. Obsahuje-li návrh tyto náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Navrhovatel může kdykoli za řízení návrhové body omezit.
45. Podle § 101b odst. 3 soudního řádu správního, při přezkoumání opatření obecné povahy vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.
46. Podle § 101d odst. 2 věty první a druhé soudního řádu správního, dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne.
47. Návrh není důvodný.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

48. Úvodem soud s ohledem na obsah návrhových námitek, kdy se jednotlivé argumenty vzájemně prolínají, předestírá, že není jeho povinností reagovat na každou dílčí námitku a tu obsáhle vyvracet. Úkolem soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem návrhovatelské argumentace (srov. např. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č.j. 7 As 126/2013-19). Podstatné tedy je, aby se soud ve svém rozhodnutí zabýval všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č.j. 7 Afs 85/2013-33, či rovněž nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08).

49. Soud považuje rovněž za významné připomenout, že Nejvyšší správní soud vyjevil stran náležitostí žalobního bodu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58, mj. toto: „*Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovanou) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (srov. k tomu obdobné závěry, vyslovené ve výše zmíněném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č.j. 4 Azs 149/2004-52, zveřejněném pod číslem 488/2005 Sb. NSS; z klasické starší judikatury viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č.j. 6 A 85/92-5).*

Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Konkretizace faktů dostatečně substancovanými žalobními body je důležitá nejen z hlediska soudu, tj. pro stanovení programu sporu a vytýčení mezí, v nichž se soud může v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného. Stěžejní procesní zásadou je rovnost účastníků před soudem vyjadřovaná někdy jako rovnost zbraní. Každá procesní strana by měla mít přiměřenou možnost uplatnit své argumenty za podmínek, které ji citelně neznevýhodňují v porovnání s protistranou. Provedením této zásady je potom též požadavek náležité substanciace přednesů stran: jediné tím, že strana svůj přednes dostatečně konkretizuje, umožní druhé straně k tomuto přednesu učinit vyjádření. Pokud je tvrzení jedné procesní strany jen povšechné a nekonkrétní, neví druhá strana, k čemu se má vlastně vyjádřit; tím se přirozeně snižuje i její možnost náležité procesní obrany.

Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“

50. Soud pro přehlednost připomíná návrhovatelské pozemky dotčené opatřením obecné povahy (vše v k. ú. X, v obci Bolkov): parc. č. X (lesní pozemek), parc. č. XA (lesní pozemek), parc. č. XB (lesní pozemek), parc. č. XC (lesní pozemek), parc. č. XD (lesní pozemek), parc. č. XE (lesní pozemek), parc. č. XF (lesní pozemek), parc. č. XG (lesní pozemek), parc. č. XH (lesní pozemek), parc. č. XCH (trvalý travní porost), parc. č. XI (trvalý travní porost), parc. č. XJ (trvalý travní porost), parc. č. XK (trvalý travní porost), parc. č. XL (trvalý travní porost), parc. č. XM (trvalý travní porost), parc. č. XN (vodní plocha), parc. č. XO (vodní plocha), parc. č. XP (vodní plocha), parc. č. XQ (vodní plocha), parc. č. XR (vodní plocha), parc. č. XS (vodní plocha), parc. č. XT (vodní plocha), parc. č. XU (vodní plocha), parc. č. XV (vodní plocha), parc. č. XW (vodní plocha), parc. č. XX (lesní pozemek), parc. č. XY

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

(lesní pozemek), parc. č. XZ (trvalý travní porost), parc. č. XAA (lesní pozemek) a parc. č. XAB (trvalý travní porost).

51. Úvod návrhu (část IV. návrhu uvozený „Zásah do práv navrhovatelky – návrhové body“) obsahuje mnohá tvrzení, která nesplňují základní kvalitativní parametry návrhového (žalobního) bodu, tak jak jsou konstatovány v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58 (viz výše). Ona tvrzení („napadené opatření obecné povahy představuje zcela nepřiměřený zásah do práv navrhovatelky“, „zařazení dotčených pozemků mezi plochy biocenter a biokoridorů je značným zásahem do vlastnického práva navrhovatelky“, „napadený územní plán mimo jiné negativně ovlivňuje hodnotu dotčených nemovitostí navrhovatelky a znemožňuje další investice do nemovitostí navrhovatelky“, „územní plán za nepřekoumatelný pro nedostatek důvodů a též pro nesrozumitelnost“, „odpůrkyně při zpracování a přijímání územního plánu zcela přehlédla tu skutečnost, že vlastnictví jako takové je ústavně chráněno a samotná existence veřejného zájmu není a nemůže být jediným kritériem k zásahu do vlastnického práva jednotlivce“) trpí neduhem obecnosti, navrhovatelka v nich nevyslovila žádná konkrétní nezbytná k jejich řádnému soudnímu přezkumu.
52. Uvedená část IV. návrhu pak obsahuje i námitku, podle které navrhovatelka „navrhovala možnost umístění propojení biokoridoru XAD Biřkov a biocentra XAC na území východně od zastavěného území obce“, avšak „z odůvodnění územního plánu ale není vůbec zřejmé, zda byla např. zvažována další možná řešení, která by byla i s ohledem na zásah do vlastnických práv třetích osob vhodnější a přiměřenější.“
53. Stran této námítky soud konstatuje, že nebylo jeho úkolem přezkoumávat, zda tu byla možná výhodnější varianta řešení, resp. to, zda byla jiná varianta při tvorbě územního plánu zvažována. Předmětem přezkumu bylo, zda přijatá úprava, která se dotkla navrhovatelčiných pozemků, ob stojí z hlediska algoritmu.
54. Část IV. návrhu (str. 7, odst. 4 a 5) pak obsahuje komplex tvrzení týkajících se Biřkovského potoka, resp. záplavového území, v němž se údolní niva potoka dle navrhovatelky nachází, a dále tvrzení, podle něhož odpůrkyně odstranila (resp. přesunula) již dříve schválené biocentrum XAC, které se nacházelo z velké části právě na pozemcích ve vlastnictví odpůrkyně, proto, aby mohla realizovat vlastní záměr (= možnost prodeje pozemků ve vlastnictví obce jako stavebních parcel).
55. Soud k těmto tvrzením předně konstatuje, že odpověď na otázku, proč byly pozemky ve vlastnictví odpůrkyně nově zařazeny do zastavitelné plochy, nesouvisí s předmětem souzené věci. Tím jsou jen pozemky ve vlastnictví navrhovatelky a zdůvodnění toho, proč byly zařazeny do ploch XAC a XAD.
56. Nicméně, navrhovatelka opakovaně (v návrhu) konstatovala, že došlo k „umístění zastavitelné plochy Z-B2(BV) do záplavového území, které je postižováno povodňovými vlnami“, příp. „odpůrkyně však, na místo toho, aby nechala vypracovat podklady pro stanovení záplavového území, které by případně vymezily, jaké škody, při povodních různého rozsahu kolem Biřkovského potoka, reálně hrozí, konstatuje v rozporu se skutečností, že v předmětné lokalitě nejsou evidovány jakékoliv rozlivy Biřkovského potoka.“
57. Toto tvrzení není pravdivé.
58. Zatímco navrhovatelka argumentovala velmi nekonkrétně (území je postižováno záplavovými vlnami), odpůrkyně konkrétně oponovala tím, že „správce malého vodního toku Biřkovský potok (Povodí Vltavy, st. podnik, závod Berounka, Plzeň) ve vztahu k vymezené zastavitelné ploše Z-B2(BV) neuvedl ve svém vyjádření, podaném v rámci společného jednání o návrhu ÚP Bolkov,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žádná upozornění, týkající se rozlivů či dokonce záplav z Biřkovského potoka na území obce Bolkov“, resp. „dle dostupných a aktualizovaných územně analytických podkladů ORP Přeštice nebylo v obci Bolkov stanoveno záplavové území s periodicitou 0100 či nižší, ani aktivní záplavové území“ (na str. 31 odůvodnění územního plánu).

59. Chtěla-li navrhovatelka (v tomto směru) kvalifikovaně zpochybnit odůvodnění odpůrkyně, měla to být ona, kdo předloží např. jí zmíněné výpočty pro povodně. Povodí Vltavy s.p. se stran možných záplav způsobených Biřkovským potokem vyslovilo i následně, když ve vyjádření ze dne 6. 4. 2023, vypracovaném na žádost odpůrkyně pro soudní řízení, konstatovalo mj. toto: „*Drobný vodní tok Biřkovský potok (...) byl do konce roku 2010 ve správě Zemědělské vodohospodářské správy (ZVHS), od 1. 1. 2011 převzal správu vodního toku státní podnik Povodí Vltavy. Biřkovský potok nemá stanovené záplavové území podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Záplavová území jsou v § 66 vodního zákona definována jako ‚administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou.‘ Jejich rozsah, včetně vymezení aktivní zóny podle nebezpečnosti povodňových průtoků, stanovuje na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad. (...) I když není záplavové území administrativně stanoveno, nelze vyloučit, že k rozlivům mimo koryto vodního toku a k zaplavení údolní nivy potoka může docházet - což dokumentují např. záznamy v kronice obce Bolkov, na které je odkazováno v návrhu na zrušení části opatření obecné povahy, o povodňových situacích v letech 1979 a 1987. Povodí Vltavy, státní podnik, však od předchozího správce ZVHS žádné záznamy o historických povodních nepřevzal a po dobu jím vykonávané správy žádné významné povodňové epizody či povodňové škody na Biřkovském potoce neeviduje.*“
60. Stejně tak příslušný vodoprávní úřad (= Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí) ve vyjádření ze dne 30. 3. 2023, rovněž vyhotoveném na žádost odpůrkyně pro soudní řízení, uvedl mj. toto: „*Biřkovský potok v obci Bolkov není vodním zdrojem, k němuž by bylo stanoveno ochranné pásmo vodního zdroje podle § 30 vodního zákona, resp. vodoprávnímu úřadu skutečnost, že by takové ochranné pásmo bylo stanoveno, není známa. Umělé koryto Biřkovského potoka v obci Bolkov není vodním dílem, k němuž by bylo staveno ochranné pásmo vodního díla podle § 58 vodního zákona, resp. vodoprávnímu úřadu skutečnost, že by takové ochranné pásmo bylo stanoveno, není známa. Biřkovský potok v obci Bolkov není vodním tokem, k němuž by bylo staveno záplavové území podle § 66 vodního zákona, resp. vodoprávnímu úřadu skutečnost, že by takové záplavové území bylo stanoveno, není známa.*“
61. Shrnuto, navrhovatelka svá tvrzení o umístění zastavitelné plochy Z-B2(BV) do záplavového území, které je postihováno povodňovými vlnami, a tedy tvrzení o možném nerovném přístupu při zhotovování územního plánu relevantně nepodpořila. Námitka nebyla důvodná.
62. Leitmotivem návrhu bylo tvrzení, že tu nebyl důvod XAC, vymezené Plánem ÚSES ORP Přeštice a navazující na území OPR KT a ÚP Biřkov, přesunout z luční údolní nivy Biřkovského potoka na jihovýchodě obce Bolkov na pozemek, který je převážně lesní, když zastoupení lučního biotopu je zde velice omezené a nedostatečné. Odpůrkyně byla, dle navrhovatelky, povinna při vymezení lokálních biocenter postupovat podle pravidel stanovených v Metodice, což neučinila. V odůvodnění napadeného územního plánu se odpůrkyně s rozporu proti Metodice ani náležitě nevypořádala, natož aby je dostatečným způsobem odůvodnila.
63. Navrhovatelka zejména poukazovala na to, že nově navržené území (mezi obcemi Bolkov a Otěšice), kam bylo přesunuto XAC, neodpovídá Metodice [= má nedostatečnou celkovou

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

minimální limitní plochu a nedostatečnou minimální limitní plochu pro reprezentativní luční biotopy (luční plocha je menší než 3 ha, což je minimální možný rozměr lučního biocentra)], v důsledku čehož byla do biocentra přidána právě i plocha lesní, která musí být také minimálně 3 ha.

64. Námitka nebyla důvodná.

65. Navrhovatelka v rámci procesu přijímání územního plánu námitku takto nekonkretizovala, neargumentovala „číselně“, uvedla jen následující obecné, nekonkrétní teze: *„Nově navržené území (mezi obcemi Bolkov a Otěšice), kam má být přesunuto biocentrum XAC, neodpovídá Metodice vymezení územního systému ekologické stability, které vydalo v březnu 2017 MŽP. Nově vymezené území tohoto biocentra má nedostatečnou celkovou min. limitní plochu a nedostatečnou min. limitní plochu pro reprezentativní luční biotopy. Přemístění biocentra XAC je v rozporu s Plánem ÚSES ORP Přeštice, je také v rozporu s ORP KT a také v rozporu s platným územním plánem obce Biřkov. Biokoridor XAD a jeho prodloužení do urbanistického území obce Bolkov odporuje Metodice vymezení územního systému ekologické stability, které vydalo v březnu 2017 MŽP. Tato Metodika nedoporučuje (zamítá) umísťování biokoridorů do zastavěných území obce, do upravených (betonových) koryt vodních toků a stanovuje mezní rozměry biokoridorů. Ve všech uvedených parametrech nový biokoridor XAD odporuje Metodice vymezení územního systému ekologické stability (vydané v březnu 2017). Naopak tato Metodika stanovuje, že je dostačující připojení větve místního ÚSES k biokoridoru nebo biocentru pouze jednou částí.“*

66. Na shora popsanou námitku se navrhovatelce dostalo odpovídajícího vypořádání námitky, když je v odůvodnění ÚP uvedeno mj. toto (str. 25): *„(...) Byla provedena revize a aktualizace ÚSES podle nové metodiky MŽP (platné od 3/2017) s vymezením skladebných částí ÚSES na aktuální stav krajiny, stanovištní poměry, na digitalizovanou situaci KN a lesnický detail; v širších vazbách byl Plán ÚSES také prostorově provázán na přítomné systémy lokální hierarchie v okolní krajině i do hustoty sítě podle charakteru přítomných biochor; při aktualizaci ÚSES byla zohledňována všechna vymezení reprezentativních větví LBK z navazujícího území obcí Otěšice (ORP PR) a také Biřkov (ORP KT). Při aktualizaci a upřesňování dříve navrženého Plánu místního ÚSES ORP Přeštice byl kladen důraz především na reprezentativnost vymezení jednotlivých větví biokoridorů podle příbuznosti propojovaných biotopů či stanovišť (při jejich propojování nelze překračovat 2 a více hydrických řad) a také na min. limitní parametry (MLP) skladebných částí. Zohledněny byly Obcí požadované změny na jižním okraji zastavěného území obce. Na území obce Bolkov byl vymezen v SJ ose správního území významný hydrofnní (nivní) lokální biokoridor (LBK). Zahrnuje relativně širokou zamokřovanou údolní nivu Biřkovského potoka (VKP ze zákona). Ve starší dokumentaci ÚSES bylo vymezeno XAC na JV okraji zastavěného území obce, kde však obec Bolkov uplatnila požadavek na zástavbu podél silnice Bolkov-Biřkov. Ve smyslu nové metodiky MŽP pro vymezení ÚSES byla u tohoto LBC zjištěna nedostatečná min. limitní plocha (MLP) vzhledem k novým požadavkům na jeho kruhový tvar a převažující luční biotopy. Z těchto všech důvodů byla koncepce ÚSES přehodnocena z hlediska prostorových parametrů sítě i jednotlivých skladebných částí a předmětné LBC bylo přesunuto na identická reprezentativní stanoviště do údolní nivy severně od obce (mezi obce Bolkov a Otěšice). Jeho plocha v novém vymezení odpovídá max. kruhové ploše o průměru kolem 100 m pro luční a lesní biotopy (MLP musí být proto kolem 6 ha). Prostorově nefunkční úsek je pouze v zástavbě obce, kde byl navržen vhodný způsob intravilánové revitalizace. Ke komplexní revitalizaci je navržen celý úsek Biřkovského potoka v nezastavěném území obce. Revizi, aktualizaci a vymezení místního ÚSES Bolkov dle ‚Metodiky vymezení ÚSES‘ (MŽP ČR, Březen 2017), zpracoval v 10/2020 rovněž RNDr. Ing. Miroslav Hájek, autorizovaný projektant ÚSES,*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

oponent při zpracování uváděné metodiky. Revidované a aktualizované vymezení ÚSES neodporuje uváděné metodice.“

67. V Metodice je stran rozměrů uvedeno mj. toto: *Limitující hodnotou výměry každého biocentra (s výjimkou biocenter unikátních) je jeho minimální výměra (...) Menší biocentrum, užší nebo delší biokoridor rozhodně nejsou schopny v plné míře plnit požadované funkce v ÚSES. (bod 7 Metodiky, str. 48).*
68. Při jednání soudu ani jedna ze stran nespecifikovala výměru předmětného lokálního biocentra.
69. Soud je toho názoru, že i v případě, že by výměra lokálního biocentra nedosahovala minimální výměry stanovené Metodikou, nebyl by to v souzené věci důvod pro zásah soudu v podobě zrušení příslušné části územního plánu.
70. Předně, sama Metodika možnost vytvoření menších biocenter nezapovídá, pouze konstatuje jejich menší schopnost plnit v plné míře požadované funkce v ÚSES. Ergo, i menší biocentrum má v krajině svůj význam, byť svoji úlohu bude plnit omezeně. Veřejný zájem na ochraně a zkvalitnění životního prostředí (nejen) v okolí obytných sídel tak bude naplněn.
71. Dále, navrhovatelčiny pozemky dotčené umístěním lokálního biocentra jsou typu trvalý travní porost, lesní pozemek a vodní plocha (viz výše). Vytvoření biocentra na takových pozemcích je krokem logickým a respektujícím ráz přírody. Není tedy ničím, co by bylo možno považovat za exces, za něco, co by naznačovalo např. svévoli při tvorbě územního plánu.
72. Je třeba rovněž připomenout, že při tvorbě územního plánu může dojít (a zpravidla dochází) ke střetu hned několika práv a oprávněných zájmů. V souzené věci se jednalo o „konflikt“ mezi veřejným zájmem na ochraně životního prostředí, právem obce na to rozhodnout si o tom, jak se bude z územního hlediska rozvíjet v horizontu příštích let či desetiletí, a výkonem vlastnických práv vlastníků dotčených pozemků. V procesu přijímání územního plánu se pak musí najít rozumný kompromis, přičemž zpravidla nelze očekávat, že výsledek bude bez jakýchkoliv výhrad přijat všemi „zúčastněnými“. Úlohou správních soudů, jak již bylo zmíněno výše, je bránit evidentním případům svévole či dokonce šikany vlastníků dotčených pozemků. Soud však nic takového v navrhovatelčině věci neshledal.
73. Navrhovatelka dále poukazovala na to, že řešení přijaté odpůrkyní neodpovídá Metodice, neboť ta nedoporučuje umisťování biokoridorů do zastavěných území obce, do upravených (betonových) koryt vodních toků a stanovuje mezní rozměry biokoridoru; nové luční biocentrum bylo zbytečně a neodůvodněně rozšířeno o lesní pozemek].
74. Soud tu nejprve připomíná, že i tato tvrzení byla navrhovatelkou v procesu přijímání územního plánu vyjevena jen obecně (viz citace výše).
75. Navrhovatelce se následně dostalo odpovídajícího vypořádání námitky, když odpůrkyně nejprve rozsáhle citovala z Metodiky (str. 25 – 26 odůvodnění územního plánu): *„(...) Tvrzení, že metodika nedoporučuje (zamítá) umisťování biokoridorů do zastavěných území obce, do upravených (betonových koryt) vodních toků se nezakládá na pravdě, naopak v metodice je mimo jiné např. uvedeno: „Nejběžnějším problémem je vesnice ležící na biokoridoru lužního charakteru podél potoka. Je ale zřejmé, že přes omezení zástavbou či dokonce zatrubněním, pohyb druhů potokem a po jeho březích částečně probíhá. S biokoridorem lužního charakteru nelze ves obejít mimo nivu, a tak nezbyvá, než jej trasovat i přes tuto částečně propustnou bariéru.“ (str.*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

15 Metodiky – poznámka soudu). „Ačkoliv mají urbanizovaná území výrazně omezený podíl ploch s přírodními nebo přírodě blízkými společenstvy, jsou součástí krajiny, a tedy i součástí jejich přirozených, resp. přírodních transportních systémů a vazeb. Z tohoto důvodu je nutné zachovat nezbytnou míru přirozených funkcí krajiny posilujících ekologickou stabilitu i v takto pozměněném prostředí. Jedním z příkladů takových přírodních transportních systémů jsou hydrologické sítě a na ně navázané skladebné části ÚSES reprezentující společenstva vázaná na nivní a lužní stanoviště, resp. na vodní prostředí. Kromě částí ÚSES, které zahrnují přírodní nebo přírodě blízká společenstva organismů, lze v urbanizovaném prostředí vymezit i takové skladebné části nebo větve ÚSES, které jsou antropicky pozměněné.“ „Nejtypičtějším příkladem větví ÚSES, s jejichž trasováním se však zpravidla nelze urbanizovaným územím vyhnout, jsou nivní větve ÚSES, tj. větve, jejichž skladebné části jsou vázány na zamokřená a podmáčená stanoviště údolních niv. Pro funkčnost ÚSES je daleko podstatnější zachování kontinuity nivních stanovišť, než aktuální stav krajiny.“ (str. 75 Metodiky – poznámka soudu).

„Je vhodné - a v zásadě i žádoucí - začlenění vodních toků do skladebných částí ÚSES, které jsou součástí větví přírodního či antropogenně podmíněného ÚSES vedených údolními nivami, nebo jiných větví ÚSES vázaných na podmáčená, mokrá či rašelinná stanoviště (hydriké řady č. 4, 5 a 6), jsou-li taková stanoviště v přímém kontaktu s vodními toky. Mají-li koryta vodních toků vlivem umělých zásahů (regulací - napřímení, zahloubení) výrazně nepřirodní charakter, je žádoucí je včlenit do skladebných částí uvedených typů větví ÚSES pokud možno tak, aby vymezení ÚSES umožňovalo jejich revitalizaci či ponechání samovolné renaturaci.“ (str. 85 Metodiky – poznámka soudu). „V zájmu zajištění co největší funkčnosti nivních větví ÚSES je žádoucí navázat na vymezení jejich skladebných částí provedením komplexní revitalizace vodního toku a údolní nivy...“ (str. 87 Metodiky – poznámka soudu).

76. Odpůrkyně následně uzavřela: „Z výše uvedených příkladů je zřejmé, že citovanou metodiku je nutno brát v potaz jako celek, v souvislostech, a nelze se dovolávat jen dílčích, z kontextu vytržených částí. Metodika připouští změny, úpravy koncepce či vymezení ÚSES. Dílčí úpravy či upřesnění je nutno odůvodnit buď nepřesnostmi v původní koncepci či v původním vymezení, nebo vznikem nových relevantních skutečností ovlivňujících vymezení ÚSES, což je v tomto případě splněno.“
77. Soud je toho názoru, že odůvodnění ÚP v tomto směru ob stojí. Navrhovatelka v návrhu pouze zopakovala svoji argumentaci vznesenou v procesu přijímání územního plánu, nepolemizovala s tím, jak se s ní vypořádala odpůrkyně. Pouze obecně uvedla, že s její argumentací se (ve všech směrech) nelze ztotožnit. Argumentace odpůrkyně, podpořená syntézou přílehlavých částí textu Metodiky, svým obsahem přesahovala obecně koncipované námitky navrhovatelky a jako taková odpovídala nárokům kladeným na odůvodnění OOP (ÚP).
78. Navrhovatelka byla rovněž toho názoru, že optikou Metodiky by se mělo vymezení ÚSES primárně tzv. vyhýbat pozemkům ve vlastnictví dalších osob, když naopak přednostně by měly být využívány pozemky, které jsou ve vlastnictví státu či obce.
79. Navrhovatelka v rámci procesu přijímání ÚP takovou námitku neuplatnila.
80. Soud stran těchto tvrzení připomíná bod „9.3.6 Vlastnické vztahy“ Metodiky, který konstatuje toto: „Vlastnické vztahy k pozemkům mohou hrát ve vymezení ÚSES a jeho dílčích skladebných částí v zemědělské krajině různě podstatnou roli. Obecně se vypořádáním pozemků pro ÚSES zabývají komplexní pozemkové úpravy. Úplnou výjimkou však nejsou ani případy, kdy ve stadiích zpracování Plánu místního ÚSES, resp. zpracování ÚSES do územních plánů je

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

vhodné přizpůsobit vymezení některých částí ÚSES příhodně situovaným pozemkům ve veřejném vlastnictví (obcí, státu, příp. krajů), případně i v soukromém vlastnictví (jde-li např. o pozemky vlastníka majícího o realizaci ÚSES zjevný zájem); vždy však pouze při uplatnění všech základních principů vymezování ÚSES.“

81. Text Metodiky je oporou pro závěr, že zahrnutí pozemků v soukromém vlastnictví jakožto součástí územního systému ekologické stability není vyloučené. Ostatně, i navrhovatelka formulací návrhového bodu možnost využití „*pozemků ve vlastnictví dalších osob*“ nevylučuje, hovoří pouze o přednostním využití „*pozemků ve vlastnictví státu či obce*“. Pokud tedy odpůrkyně svůj postup odůvodnila (což se v souzené věci stalo), nepochybila.
82. Dále, dle navrhovatelky je přemístění biocentra z lučních pozemků na lesní pozemky, tak jak to provedl napadený územní plán, v rozporu s Metodikou, která takový postup neumožňuje, ani nepředpokládá.
83. Soud stran toho připomíná, že navrhovatelka v rámci procesu přijímání ÚP uplatnila námitku tohoto znění: „*Není opodstatněný důvod přesouvat biocentrum XAC, které bylo vymezeno Plánem ÚSES ORP Přeštice a navazuje na území OPR KT a ÚP obce Biřkov, z luční údolní nivy Biřkovského potoka na jihovýchodě obce Bolkov na pozemek, který je převážně lesní, když zastoupení lučního biotopu je zde velice omezené a nedostatečné.*“
84. Je zřejmé, že navrhovatelka opět ustala na obecných formulacích, a to jak během přijímání územního plánu (srov. použitou formulaci „*zastoupení lučního biotopu je zde velice omezené a nedostatečné*“), tak v soudním řízení (srov. použitou formulaci „*přemístění biocentra z lučních pozemků na lesní pozemky, tak jak to provedl napadený územní plán, však Metodika MŽP neumožňuje, ani nepředpokládá*“), aniž by uvedla nějaký konkrétní fakt, údaj, resp. hodnotu ohledně onoho lučního biotopu, resp. specifikovala znění Metodiky, které, podle jejího názoru, „nepředpokládá a neumožňuje“ přemístění biocentra z lučních pozemků na lesní pozemky. Oproti tomu odpůrkyně reagovala komplexní argumentací na str. 25 odůvodnění ÚP (viz výše), kterou soud považuje, vzhledem k podobě uplatněných námitek, za dostačující. Za vhodné pak soud považuje poukázat i na zavádějící formulaci námitek, neboť slovní spojení „nepředpokládá a neumožňuje“ se navzájem vylučuje. Pokud dokument, v tomto případě Metodika, něco nepředpokládá, pak nelze bez další konkretizace konstatovat, že to přímo vylučuje. A pokud takový dokument něco vylučuje, ať výslovně, nebo v celkovém kontextu, pak je vyloučeno, aby ono „něco“ jen nepředpokládalo.
85. Naprosto obecná jsou pak tvrzení o tom, že přemístění biocentra je v rozporu „*s Plánem ÚSES ORP Přeštice, ORP KT a platným územním plánem obce Biřkov.*“ Navrhovatelka neuvedla nic konkrétního a soud není oprávněn, tím méně povinen, domýšlet, s čím konkrétně v „*Plánu ÚSES ORP Přeštice*“, „*ORP KT*“ a „*platném územním plánu obce Biřkov*“ je územní plán v rozporu.
86. Navrhovatelka rovněž poukazovala na to, že řešení přijaté odpůrkyní neodpovídá Metodice, neboť pozemky jsou „*převážně lesní, kdy zastoupení lučního biotopu je velice omezené a nedostatečné.*“ Nadto, „*lesní biocentrum XAD bylo již schváleno na jiném místě na území obce Bolkov a navýšení počtu lesních biocenter nemá žádný opodstatněný důvod. Ostatně žádný takový důvod ani odpůrkyně v územním plánu neuvádí (kromě požadavku na nahrazení původně schváleného lučního biocentra XAC za lesní, když luční biocentrum na novém území nelze zřídit – odporovalo by to totiž Metodice MŽP, a to i v min. limitních parametrech)*“. V důsledku toho vzniklo na navrhovatelčiných pozemcích „*nadbytečně rozsáhlé a neodůvodněné*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

biocentrum, které Metodika nepředpokládá, a vzhledem k velikosti dotčeného katastrálního území a zastoupení biotopů ani nepodporuje.“

87. Soud k tomu konstatuje, že ani v tomto případě navrhovatelka v rámci procesu přijímání územního plánu takto formulovanou námitku neuplatnila. V návrhu vyjevená námitka pak zůstává obecným tvrzením nepodloženým jakýmkoliv konkréty (viz formulace „neodpovídá Metodice“, „odporuje Metodice“, „Metodika nepředpokládá“, aniž by bylo řečeno, v čem konkrétně přijaté řešení neodpovídá, resp. s čím přesně je v rozporu). Odpůrkyně, resp. odůvodnění územního plánu oproti tomu přináší podrobnou argumentaci, proč předmětné lokální biokoridory vznikly (viz mj. výše citované části odůvodnění ÚP).
88. Dále, soud se neztotožnil ani s navrhovatelčinými tvrzeními, podle kterých Metodice neodpovídá postup odstranění původně schváleného lučního biocentra XAC, když Metodika předpokládá, že *„každá případná změna či úprava koncepce či vymezení ÚSES musí být zodpovědně zvážena a odůvodněna“*, když *„zásadnější změny (pokud nejsou vyvolané jinými zájmy) je nutné odůvodnit prokazatelnými chybami v původní koncepci či v původním vymezení (str. 47 Metodiky).“* Dle navrhovatelky však územní plán žádné takové odůvodnění neobsahuje a zrušení, resp. přesunutí funkčního lučního biocentra XAC Metodice neodpovídá. Metodika vymezuje, proč by se nemělo již schválené a existující biocentrum (které bylo mimochodem součástí již zmiňovaného Plánu místního ÚSES OPR Přestice) rušit. Důvodem pro jeho zrušení, resp. jeho přesunutí pak rozhodně nemůže být to, že obec má záměr využít záplavové území jako stavební parcely.
89. Soud ohledně opakujícího se tvrzení o záplavovém území (Biřkovského potoka) odkazuje na výše prezentované vypořádání oné námitky.
90. Předmětná Metodika na str. 46 a 47 uvádí mj. toto: *„Pro vytvoření funkční podoby ÚSES je žádoucí, aby jeho vymezení bylo dlouhodobě (v nejlepším případě trvale) stabilizováno. Na nutnost stabilizace vymezení ÚSES lze přitom nahlížet ze dvou hledisek: -z hlediska přírodního, -z hlediska společenského. (...) Obě uvedená hlediska mají při uplatnění principu přiměřené konzervativnosti svou váhu a ani jedno nelze v žádném případě pominout. Každá případná změna či úprava koncepce či vymezení ÚSES tak musí být velmi zodpovědně zvážena a patřičně odůvodněna. Zásadnější změny (pokud nejsou vyvolané jinými zájmy) je nutné odůvodnit prokazatelnými chybami v původní koncepci či v původním vymezení. Dílčí úpravy či upřesnění je nutné odůvodnit buď nepřesnostmi v původní koncepci či v původním vymezení, nebo vznikem nových relevantních skutečností ovlivňujících vymezení ÚSES.“*
91. Jak patrně, Metodika nezapovídá *„změnu či úpravu koncepce či vymezení ÚSES“*, podmiňuje ji ovšem patřičně vyjevenou úvahou a odůvodněním. V té souvislosti však není pravdivé navrhovatelčino tvrzení, podle kterého *„žádné takové odůvodnění však územní plán neobsahuje.“* Odpůrkyně svůj postup rozsáhle odůvodnila mj. na str. 9, 25 – 28 a 31 odůvodnění ÚP (soud na něj v podrobnostech odkazuje). Ono odůvodnění mj. konstatuje, že *„vymezení biocentra XAC dle dřívějších podkladů ÚSES (...) není závazné, nebylo součástí schválené územně plánovací dokumentace. V rámci procesu schvalování nového ÚP Bolkov došlo k další revizi a aktualizaci ÚSES v tomto území a z toho vyplývajících změn - nově bylo LBC PR062 přesunuto na identická reprezentativní stanoviště do údolní nivy severně od obce (mezi obce Bolkov a Otěšice)“,* přičemž *„revizi, aktualizaci a vymezení místního ÚSES Bolkov dle ‚Metodiky vymezení ÚSES‘ (MŽP ČR, Březen 2017), zpracoval v 10/2020 rovněž RNDr. Ing. Miroslav Hájek, autorizovaný projektant ÚSES, oponent při zpracování uváděné metodiky.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

92. Zásadním dokumentem pro příslušnou změnu ohledně lokálního biocentra, na který odpůrkyně v odůvodnění odkazovala a citovala z něj (viz str. 25 odůvodnění ÚP), byla „*Revize, aktualizace a vymezení místního ÚSES Bolkov dle ‚Metodiky vymezování ÚSES‘ (MŽP ČR, Březen 2017)*“, který v říjnu roku 2020 zpracoval RNDr. Ing. Miroslav Hájek (dále jen „*Revize*“). Dle tohoto dokumentu bylo vypracováno posouzení ÚSES a přesunutí biocentra bylo odůvodňováno právě odkazem na tento dokument.
93. Navrhovatelka ohledně tohoto dokumentu prvně namítala, že „*takové odůvodnění je však nedostatečné, protože nejen, že nijak neřeší zásadní otázku, proč odpůrkyně nechala tento dokument zpracovat, ale především zde není nijak zdůvodněno, proč je nezbytné zasahovat do vlastnických práv vlastníků dotčených pozemků či co takový zásah ospravedlňuje.*“
94. Soud s takovým názorem nesouhlasí.
95. Odpůrkyně nechala onen dokument vypracovat právě proto, aby měla k dispozici podklad pro řádné odůvodnění svého postupu (což je patrné z doslovných citací *Revize* v odůvodnění ÚP). *Revize* je odborným podkladem, tedy materií, která má určit, kam by za aktuální situace v území bylo vhodné biocentrum umístit, nikoliv „*zdrojem*“ odůvodnění, proč ona lokace biocentra zasáhne do vlastnických práv dotčených vlastníků. A jak je uvedeno výše, odůvodnění územního plánu dostatečně přesvědčivě vyjevilo i to, proč bylo zapotřebí zvolit postup, kdy lokální biocentrum „*zasáhlo*“ pozemky v navrhovatelčině vlastnictví.
96. Navrhovatelka rovněž namítala, že *Revize* nebyla součástí kompletních podkladů pro vypracování ÚP Bolkov. O jeho předložení byla odpůrkyně několikrát požádána, a to jak navrhovatelkou (žádost ze dne 1. 3. 2023), tak Pavlem Voráčkem (žádosti ze dne 1. 2. 2023, resp. ze dne 15. 2. 2023). Žádné z těchto žádostí však nebylo vyhověno a předmětný dokument nebyl předložen. Původní umístění biocentra stanovil právě RNDr. Ing. Hájek a týž odborník pak *Revizí* popřel své dosavadní postupy, když původní rozmístění biocenter a biokoridorů na území obce Bolkov, které vypracoval, odpovídalo Metodice.
97. Ani této námitce soud nepřisvědčil.
98. Předně, navrhovatelčino tvrzení (zjednodušeně) „*dokument mi nebyl poskytnut*“ neznámá, že reálně nebyl podkladem pro vypracování ÚP. A nadto, navrhovatelka podle vlastního tvrzení žádala o předložení *Revize* dne 1. 3. 2023, tedy více než rok po schválení územního plánu zastupitelstvem odpůrkyně. Není tedy zřejmé (a nebylo to ani navrhovatelkou konkretizováno), jak tím došlo k zásahu do jejich veřejných subjektivních práv v procesu přijímání předmětného územního plánu. Jak je opakovaně uvedeno výše, odůvodnění územního plánu dostatečně úplně a přezkoumatelně vyjevilo, proč došlo k umístění lokálního biocentra do míst, kde se nachází pozemky v navrhovatelčině vlastnictví.
99. Konečně, namítala-li navrhovatelka omezení v rozhodování o tom, jaké stromy na svých pozemcích vysadí či jakou skladbu bude mít její les, pak je třeba znovu připomenout nutnost nalézt (v procesu přijímání územního plánu) rozumný kompromis při konfliktu různých práv a oprávněných zájmů (viz výše bod 72 rozsudku). Odpověď na to, zda se onen kompromis podařilo najít, je nutné hledat v odůvodnění územního plánu. A komplexně pojaté odůvodnění nyní přezkoumávaného územního plánu tuto odpověď obsahuje. V podrobnostech pak soud odkazuje na vlastní argumentaci výše.
100. Vyjadřuje-li navrhovatelka „*zásadní nesouhlas*“ se stavební činností na lesním pozemku v jejím vlastnictví, pak musí soud konstatovat, že mu není zřejmé, jaké stavební činnosti se navrhovatelka obává ve vlastním lese. Sama v něm jistě stavět nechce, zároveň ani neuvádí,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

z čeho dovozuje, že by kdokoliv hodlal stavět na jejím (lesním) pozemku bez jejího vědomí. Vyjevené tvrzení je tak prosté jakýchkoliv konkrét. Pokud by mělo být zasaženo ochranné pásmo lesa budoucí stavební činností, není to předmětem přezkumu nyní napadeného územního plánu, ale budoucího územního nebo stavebního řízení v tom kterém řízení. Tu je však třeba akcentovat, že navrhovatelka je oprávněna hájit pouze ta práva, která jí svědčí, tj. práva, která souvisí s jejím vlastnictvím pozemků.

101. Shrnuto, prizmatem výše uvedených zásad uplatňovaných při přezkumu územních plánů soud dospěl k závěru o nedůvodnosti uplatněných návrhových tvrzení, a proto návrh podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
102. Soud pro úplnost uvádí, že neprovedl důkazy navržené navrhovatelkou (žádosti o poskytnutí informace ze dne 1. 2. 2023, 15. 2. 2023, 1. 3. 2023; vyjádření Městského úřadu v Přesticích ze dne 10. 2. 2023) a odpůrkyní [sběrný arch spisu; vyjádření Městského úřadu Přestice ze dne 3. 4. 2023 (vyjádření pořizovatele ÚP); poznámky Ing. arch. Jaroslavy Lexové (zpracovatel ÚP Bolkov); zadání Územního plánu Bolkov; rozhodnutí o námitkách navrhovatelky a vyhodnocení připomínek; odpověď na připomínku z 1. projednání ÚP (e-mailová korespondence mezi Ing. Hájkem a Ing. Lexovou); žádost o informace ze dne 1. 3. 2023; screenshot nedoručená e-mailová zpráva; screenshot zasláná zpráva SMS; žádost o informace ze dne 1. 2. 2023; záznam o nahlížení do spisu ze dne 6. 2. 2023; žádost o informace ze dne 15. 2. 2023; záznam o nahlížení do spisu ze dne 15. 3. 2023; dokument „Strategický rámec Česká republika 2030“; svědecká výpověď Pavla Voráčka; listina Policie ČR č.j. KRPP 59670/TČ-2023-031181-J-D-A], protože jejich provedení by bylo, vzhledem k důvodům, které soud vedly k zamítnutí návrhu, zjevně nadbytečné.

[VI] Náklady řízení

103. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.
104. V daném případě soud návrh navrhovatelky zamítl, a proto plný úspěch ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. měla odpůrkyně.
105. Odpůrkyně, zastoupená advokátem Mgr. Liborem Hlavsou, uplatnila náklady řízení v celkové výši 13 600 Kč.
106. Při rozhodování o nákladech řízení v této věci vycházel soud z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č.j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS: *„Žalované správní orgány mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů přesahujících jejich běžnou úřední činnost. Příkladem může být řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitého soudního řízení. Odbornou agendu spojenou s pořízením územního plánu zákon svěřuje pořizovateli [srov. § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 1XV006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)], který však za vydaný územní plán nenese odpovědnost, neboť odpůrcem v řízení před soudem je obec, jejíž zastupitelstvo opatření obecné povahy vydalo (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). V takové situaci nelze náklady vynaložené v řízení před soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).“* Jelikož odpůrkyně je malou obcí bez příslušného odborného personálu, má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení o předmětném návrhu na zrušení části územního plánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

107. Z výše uvedených důvodů soud odpůrkyni přiznal náhradu nákladů v požadované výši 13 600 Kč, sestávající z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby v plné výši, tj. po 3 100 Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 1XJ996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Za úkony právní služby oceněné plnou výší soud považuje převzetí a přípravu zastoupení, vyjádření k návrhu ze dne 24. 4. 2023 a účast na jednání soudu dne 31. 5. 2023 v době od 13:33 do 16:02 hod. Vzhledem k tomu, že délka jednání přesáhla 2 hodiny, je třeba započítat dva úkony právní služby. Ke každému úkonu právní služby přísluší náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu.
108. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo navrhovatelce určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem tuto platbu realizovat).
109. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že soud v dané věci osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, bylo rozhodnuto tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. 5. 2023

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu